

איך הגעתי לפלוגה

זאב לביא (לייבוב) :

אני הייתי בגדוד של גיורא לב

משדה תימן נסענו לג'וליס ולקחנו טנקים מהסככה של מדור תותחנות.

זה טנקים שהגיעו לטיפול 100 בסדנא והיו בסככה מאופסים לירי מרובה טוטו בתוך התותח.

אני הייתי בטנק של סמ"פ גולדשטיין . שנפצע מאוחר יותר. הוא היה עם מצלמה ותמיד עמד גבוה מעל הצריחון . וצילם תמונות רבות.

נסענו על זחלים דרך כל מיני מושבים לבאר שבע ולכיוון שיבטה עד שהגענו לקרבות בציר בלזזה או טסה (אני לא זוכר בדיוק) שהתחלנו לנסוע בשטח החולי הטנק התחיל לעשות בעיות. מסנני הדלק היו סתומים והטנק דומם מידי פעם והיינו חייבים להמתין כ רבע שעה עד ההתנעה הבאה . וככה כל 10 דקות בערך הטנק דומם לנו.

גם כשירינו לכיוון כוחות המצרים, הפגזים היו עפים לכיוון אחר ולא ראינו את הפגיעות בציר פני עדשה , כי הכוונות היו מאופסות לרובה טוטו בתוך התותח.

אי לכך נאלצנו להשבית את הטנק , השארנו אותו במקום מסויים (לא זוכר איפה) גולדשטיין עבר לטנק אחר מהפלוגה ,

אני והצוות – אני לא זוכר את שמות הצוות. עברנו לבסיס שנמצא בכביש טסה בלזזה לצוותים הרזרבים.

מהבסיס ראינו את גרירת גשר הגלילים / הדוברות . פעם לכיוון בלזזה ואחר כך לכיוון טסה.

כשהיה חשש להפצצת הבסיס , לקחו אותנו באוטובוסים לכיוון רפידיים וחזרה לבסיס טסה בלזזה.

מידי פעם היו מגיעים טנקים מ.ב.מ.ב. והיו שולחים צוותים רזרבים לאייש את הטנקים.

את אנשי הצוות הרזרבים ציוותו לצוותים. הצוות שלי היה מותי צימרמן , מאיר זיסמן , עובדיאן , ואני.

כל פעם שהיו רואים מרחוק שמגיעים טנקים חדשים , זיסמן הלך לחרבן רחוק כדי להתחמק מלהיות מצוות נק שהגיע . וצימרמן מת להיות מצוות. והוא אומר במילים האלו "החברה מיתלחמים בשטח ואני רוצה להצטרף אליהם " אני הייתי נטרלי , עשיתי כל מה שאומרים לי. לא התחמקתי ולא התנדבתי. זה היה המוטו שלי בצבא. אבל כשקראו לי עשיתי את המיטב ביותר .

בסוף הגיעו 3 או 4 טנקים . וציוותו אותנו. ירדנו לכיוון התעלה בכינוי ברשת הקשר "**חדשים**" . עברנו את התעלה בגשר גלילים והצטרפנו לפלוגה של עודד מגידו.

ושם פגשתי הרבה חברים מהעבר. את בן ציון מעודה שהיה בצוות שלי שהעברתי לו צמ"פ . ו חיים מזר , ונח אובנת שהכרתי מקורס מפקדי טנקים. ועוד חברים אחרים.

וחיים כהן שהיה חייל שלי בפלוגה של גיורא לב בגדוד 195 בסדיר.

אלי שטיין :

ריצ'רד ואני באותו טנק עוד מהסדיר - (גדודים 79 + 52) בתעלה, בסיס טילים, מוצבים, טמפו, קונדס טסה וכו'. במילואים (כשנתיים) התחלנו בפלוגה של אדרת בגדוד של גיורא. איתנו בפלוגה היו עובדיאן וגמזו. המלחמה תפסה אותי במעונות בבאר שבע. ללא צו גיוס חיפשתי דרך להגיע לג'וליס (ככה ייעצו לי בפקוד דרום שם שרצתי שעות). בייאושי, הגעתי לאגד באר שבע על מנת לנסוע לג'וליס ותחילה נכנסתי למסעדת אגד לאכול ארוחה אחרונה בחיים(???). לשמחתי פגשתי בתור לאוכל את כל הרזרביים שללא טנקים, נסעו באוטובוס. ביניהם היו ריצ'רד ועובדיאן. הצטרפתי אליהם ללא ציוד ונשק ובלבוש אזרחי (חיילים שפגשתי בהמשך חשבו שאני צלם עיתונות)

וכעת ציטוט מלביא:

" אני והצוות – אני לא זוכר את שמות הצוות. עברנו לבסיס שנמצא בכביש טסה בלוצה לצוותים הרזרביים.

מהבסיס ראינו את גרירת גשר הגלילים / הדוברות . פעם לכיוון בלוצה ואחר כך לכיוון טסה.

כשהיה חשש להפצצת הבסיס , לקחו אותנו באוטובוסים לכיוון רפידיים וחזרה לבסיס טסה בלוצה.

מידי פעם היו מגיעים טנקים מ.ב.מ.ב. והיו שולחים צוותים רזרביים לאייש את הטנקים."

אך באופן שונה- ריצ'רד ואני גם עסקנו בגרירת דוברת.

ואז מגיע הקטע הבא:

ריצ'רד ואני התעסקנו בטסה בהתקנת מקלע בתוך הצריח,

(בטנק שננטש על ידי סדירים המומים ומתוך המאגר הגדול של צוותים חסרי טנקים, ששינינו זכינו (???)) והתלבשנו עליו).

ואז, מישהו הכניס את הראש לצריח ופקד- "אתם באים איתי". זה היה עודד.

וכך הלבישו עלינו קצין לא מוכר (שנעלם מהר מאוד והוחלף באיציק טייטלבוים) ונהג ג'ינג'י מקסים בשם חיים כהן.

סוף הסיפור.

מותי צימרמן :

אימון ההקמה היה בגדוד של גיורא. המ"פ היה נדב מן שהכיר אותי מהסדיר. הוא היה מ"מ בפלוגה של אלקן בגדוד 52.

היות והכיר אותי, והיה חסר לו רס"פ, הוא מינה אותי לכזה אבל היות ולא רציתי וגם לא התאמת, חזרתי לפקד על טנק.

כך שגם אני הייתי שייך לגדוד של גיורא וגם אני ירדתי דרומה באותו מסלול; שדה תימן-ג'וליס-טנק מטווח-טסה.

היות והטנק שלי היה במצב מכני סביר, גולדשטיין התחלף איתי. הוא לקח את הטנק שלי עם הצוות שאיני זוכר אותו.

אני עם הצוות המקורי של גולדשטיין, שגם אותו איני זוכר, זחלנו איכשהו לסדנא בטסה ושם השביתו את הטנק העבירו אותנו לצוותים הרזרביים.

איך ומתי צוותנו ארבעתנו יחד אני לא זוכר. אני כן זוכר שהיינו צוות מוגדר עוד לפני שקבלנו את הטנק מבמ"ב.